

Tolkningsfrågor

1. Ger bestämmelserna i förordning (EG) nr 854/2004 ⁽¹⁾ den behöriga myndigheten utrymme att skönsmässigt fastställa tidpunkten för när djurslakt ska ske, mot bakgrund av myndighetens skyldighet att utse en officiell veterinär som ska inspektera djurslakten, eller är myndigheten skyldig att utse en sådan veterinär till de tidpunkter vid vilka slakteriet har bestämt att slakten ska ske?
2. Ger bestämmelserna i förordning (EG) nr 854/2004 den behöriga myndigheten utrymme att skönsmässigt avslå en begäran om att utse en officiell veterinär till att utföra veterinära inspektioner av legal djurslakt när den har informerats om att denna kommer att utföras i ett godkänt slakteri vid en på förhand fastställd tidpunkt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, s. 206).

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland (Irland) den 16 juli 2013 — Lisa Kelly mot Minister for Social Protection

(Mål C-403/13)

(2013/C 274/24)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Ireland

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Lisa Kelly

Motpart: Minister for Social Protection

Tolkningsfrågor

1. Om en anställd som är bosatt i medlemsstat A och som har haft en försäkringsgrundande anställning i den staten i strax under tre år tillbringar de sista sex månaderna av sin försäkringsgrundande anställning i medlemsstat B, omfattas då en ansökan om socialförsäkringsförmåner på grund av sjukdom som den personen senare gör av (i) lagen i medlemsstat B i enlighet med artikel 11.3 a i förordning (EG)

nr 883/2004 ⁽¹⁾? eller, (ii) av lagen i medlemsstat A i enlighet med artikel 11.3 e, vilken är den medlemsstat i vilken personen är bosatt?

2. Är det av betydelse vid prövningen av fråga 1 att den anställda inte skulle ha rätt till några socialförsäkringsförmåner om lagen i medlemsstat B anses vara den tillämpliga lagen, men att detta inte skulle vara fallet om lagen i den medlemsstat i vilken den anställda är bosatt (medlemsstat A) anses vara tillämplig lag?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT C 166, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court of the United Kingdom (Förenade kungariket) den 16 juli 2013 — ClientEarth mot Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Mål C-404/13)

(2013/C 274/25)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ClientEarth

Motpart: Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Tolkningsfrågor

1. Om det i en viss zon eller tätbebyggelse inte är möjligt att klara gränsvärdena för kvävedioxid inom de tidsfrister som anges i bilaga XI till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG ⁽¹⁾ av den 21 maj 2008 (nedan kallat luftkvalitetsdirektiv), innebär direktivet och/eller artikel 4 FEU att en medlemsstat i sådana fall är skyldig att förlänga dessa tidsfrister i enlighet med artikel 22 i direktivet?
2. Om så är fallet, under vilka förutsättningar (om några) kan en medlemsstat undantas från den skyldigheten?

3. I vilken utsträckning (om någon) är skyldigheterna för en medlemsstat som har åsidosatt artikel 13 berörda av artikel 23 (och särskilt dess andra punkt)?

4. För det fall att de skyldigheter som avses i artiklarna 13 och 22 inte fullgörs, vilka rättsmedel (om några) måste den nationella domstolen tillhandahålla enligt unionslagstiftningen för att följa artikel 30 i direktivet och/eller artikel 4 eller 19 i EU-fördraget?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Karlsruhe (Tyskland) den 18 juli 2013 — Barbara Huber mot Manfred Huber

(Mål C-408/13)

(2013/C 274/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Karlsruhe

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Barbara Huber

Svarande: Manfred Huber

Tolkningsfråga

Är det förenligt med artikel 3 a och b i rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet (¹)

att det i 28 § första stycket i Gesetz zur Geltendmachung von Unterhaltsansprüchen im Verkehr mit ausländischen Staaten (lag om indrivning av underhåll i förbindelser med andra stater) föreskrivs att

när en part inte har hemvist inom landet ska talan om underhåll enligt artikel 3 a och b i förordning (EG) nr 4/2009 prövas

uteslutande av behörig Amtsgericht inom domkretsen för den Oberlandesgericht där svaranden eller den underhållsberättigade har hemvist?

(¹) EUT L 7, s. 1.

Talan väckt den 18 juli 2013 — Europeiska unionens råd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-409/13)

(2013/C 274/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska unionens råd (ombud: G. Maganza, A. de Gregorio Merino och I. Gurov)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 maj 2013, genom vilket kommissionen beslutade att dra tillbaka sitt förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänna bestämmelser för makroekonomiskt stöd till tredjeländer, och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Rådet anför tre grunder till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att i ett sent skede vid första behandlingen i det ordinarie lagstiftningsförfarandet dra tillbaka ett förslag till förordning.

I första hand gör rådet gällande att återkallelsen av förslaget till förordning utgör ett allvarligt åsidosättande av principen om tilldelade befogenheter i artikel 13.2 i EU-fördraget, samt även principen om institutionell balans. Enligt rådet ger inga bestämmelser i fördragen uttryckligen kommissionen en allmän rätt att dra tillbaka ett förslag som kommissionen har framställt till